

imellem, naar det kan ske, at have en Nydelse; det Menneſte, der ikke længere finder nogen Trang til Nydelsen, enten i den ene eller i den anden Retning, er efter min Mening ikke længere noget Menneſte — og derfor siger jeg, at man ikke maa bebrejde de Menneſter, der ikke have Naad til at ſtaffe sig dyrere og mere koſtbare Nydelſer, at de ſøge en Nydelse i Ting, ſom de kunne overkomme. Selv om det er overflødig, ſaa kunde jeg, efter min Følelſe for Menneſkene, ikke nænne for mit Vedkommende at forhindre, at de Menneſter, der ikke ere i Stand til at forſtaffe sig nogen anden Nydelse, ſkulde ſavne denne, naar det for dem er en Nydelse; det er ikke rigtigt, det er efter min Mening ikke menneſteligt. Læder os tage et af de Menneſter for os, ſom nu ſige: Brændevin behøves ikke, og ſige til ham: Du kan ikke ſaae nogen Kognak eller Gammelromer, Du kan ikke ſaae haterſk Vd og Du kan ikke ſaae Vin; Du har vel et Par Skilling i Lommen, men for diſſe kan Du ikke ſtaffe Dig nogen af den Slags Ting, Du kan ikke forſtaffe Dig en Portion Steg, Du kan ikke ſtaffe Dig Oſters, ſom ogſaa mange Menneſter holde ſaa meget af, lort ſagt Du kun ikke ſtaffe Dig dette eller hint for det Par Skilling, Du har i Lommen, hvad ſaa? Nu er der imidlertid Folk, ſom have et Par Skilling tilovers og en ledig Time, og ſom, ligesom alle Menneſter, have en Trang til Nydelse, og ſkulde man da virkelig fortaente ſaa-danne Folk i, at de ſtaffede sig en Nydelse igjennem Brændevinen; thi Nydelse er Menneſkets naturlige Trang. Jeg ſiger alſaa, at, ſelv ſet derfra, kan jeg ikke, for at ſtaffe Lettelſer paa andre Maader, være med til at begynde Reformen i vore Skattelove med at forhøje Afgiften af denne Vare med 400,000 Rd., naar det er en Vare, ſom veſentligt og for den allerſtorſte Del nydes af den uformuende Del af Befolkningen, det er at gaa en forkert Vej. Jeg har ikke nogen Tro paa, at vi, naar vi komme til at forhandle om Tollsloven eller andre Skattelove, da ville kunne gjøre noget Stort for den ringere Befolkning ved at lægge forøgede Afgifter paa den mere velſtaaende Del. Vi have jo hørt en i diſſe Forhold ganſke overordentlig kyndig Mand ſige,

at dette er umuligt, og naar han, ſom har ſtuderet Alverdens ſtatsøkonomiſke Forhold og har gjort dem til ſin Bideſtab, ſiger, at det er umuligt, ſaa maa vi dog, mine Herrer, ſaae en Fornemmelse af, at det ikke kan nytte, at vi ſige, at vi ſkulde komme dertil; thi ſaa kunne vi ikke gjøre det. Det ærede Medlem pegede videre i ſamme Retning, han pegede paa, at vi ſkulde forhøje Tolden paa Kaffe og Tobak, at vi ſkulde forhøje Tolden paa Sukker, og han beklagede, at man ikke her tllands dral megen The, thi ellers ſkulde man ogſaa tage den med. Man ſkulde alſaa lægge Told paa det, der nydes meſt af den ſimplere Befolkning, andre Ting kunde man ikke finde at beſtaffe. Det er en Fordømmelſe for den Uformuende, at han altid kan ſindes, medens den Store og Fornemme mangen Gang ſlet ikke kan ſindes. Det er en af de Ulykker, ſom den Uformuende maa bære i denne Verden ved Siden af ſaa mange andre, at han er ſaa let at finde, at komme til at ramme, medens de, der ere høiere ſtillede og have langt ſtorre Rundsflaber, Tidſigt, Enlidhed og Dygtighed, vide at ſtille sig ſaaledes, at de ikke kunne rammes; men det, at man maa ſtaaene Andre, ſkal dog ikke indeholde et Forſvar for, at vi gaa til at ramme ſaa meget ſtærkere dem, man kan ramme. Jeg kan derfor ikke ſige Andet, end at den Begyndelſe, vi her gjøre, for mig er en urigtig og forkaſtelig Begyndelſe. Medens vi igjennem flere Aar have ſagt, at man ſkal gjøre ſit Uderſte for at lette Byrden for de Uformuende, ſaa begynder man med at lægge flere Byrder paa dem. Læder os ikke ſtaffe dem her, thi ſlige Skuffelſer huſkes længe og kunne meget let bevirke, at man tænker paa at gjøre Gjengæld, hvor man kan, og dette er ſlet ikke heldigt. Læder os ikke ſtaffe dem, der vente paa, at vi, ſaavidt det er os muligt, ville ſtaffe dem Nedsættelſer, ved at begynde med at lægge ſtorre Byrder paa dem.

S. M. Peterſen: Jeg begjerede Ordet i Anledning af nogle Ytringer, ſom jeg hørte af det ærede Medlem for Hiſted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Jeg hører i Reglen med Fornøielſe paa det ærede Medlem, fordi han taler ſaa frit og uforbeholdent; det har